

Ἐν τῷ καινῷ τοῦ Φασοῦλῇ ἐγκρίτει Καζαμίδ
ἐπισκοπήσας θέσφατα καὶ οἰωνόν σημεῖα
τὴν σὴν προείπον τρίχωσιν, Λατίνε, πρὸς τοὺς ὅλους
καὶ τὸν διεσπάλπιον μετὰ χρῆς μεγάλης,
ἔφανην δέ μετὰ Χριστὸν προφῆτης ἀλλήδης
καὶ πώγων ὡς ἐκ θαύματος σ' ἔκσημησε βαθύς.

Νοῦν δίγκε, μοῦσα 'Ερατό, τοῦ βάτευ, τίβια, μόνε...
ὑμήνισμεν τὸν θάλλοντα Λατίνον ἐν χορῷ,
καὶ γάρ αὐτὸν οἱ παρειαὶ καθάπλιον ἀνευδῶν
ἐν χρώματι ἥραφσον τὰ μάλια πορφυροῦ.
Στεφάνους περιείθειν ἐν θόλακος καὶ κράμβης
καὶ στίχους χρόματα μολυσσοῖς καὶ ἑσθὸς δὲς χωλιάμβοις.

Οἶον τῷ ἓντι δρόμα τριχῶν πολυειδῶν!..
ἀναμετρεῖ τὸν πόδινον ἕκαστην ἑξοχὴν
καὶ καθικνέται γενεάς καὶ ἀρχὶ τῶν ποδῶν,
καθότις κλασανενίστεται ὡς νησομένη χῖν,
καὶ τούτῳ ἥδοστοι ἐπὶ τὸ τούς λοισθούς τριβεῖν
δισει τὴν πρώτην ἔρεχε τῆς ἡλικίας ἥβην.

Ἡ τῶν Σκανῶν δμήγυρος ἔξεστη ἀποροῦσα,
καγγὲ δὲ ἡσθὴν μετ' αὐτῆς ὁ φωνεός 'Εβραῖος...
εἴρηται τὸν Διδάσκαλον, θεοποίησος μου Μοῦσα,
καὶ πρόξει τὸν δικαστὸν διὰ τοῦ ἀμφορέως,
ἥψω δὲ ὃ πάνυμι φαιδρὸς τὸν ἀνθομίλιαν πίνων...
εὗσι καὶ τὸ Γερουσίον εἴναν καὶ τὸ Σουπίνον!

Καὶ δίλγαις ποιητίαις,
μ' ἄλλους λόγους διγελλαῖς.

Ο Παναγῆς Χριστόδουλος, δέ μειων ἐν Βραΐλῃ,
ἀνέλαβε πρὸς πάληρον καὶ τοῦ Ρωμαϊκοῦ φύλλα,
καὶ ὅτι βιβλίον δὲ ἔδω ἐκδίδει καθεῖται
στὸ βιβλιοπολεῖον τοῦ δὲ στέλλει παρευθύνει.
Καὶ δοτὶς νὰ γίνη τοῦ Ρωμαϊκοῦ συνδρομητῆς Θελήση,
πρὸς τούτον δὲ ἀπευθύνεται, μ' αὐτὸν δὲ διώληση,
καὶ δὲ ἡμῖν δὲ τοὺς τοῦ ἐκπατέντας συνδρομητοὺς
καὶ πάσους ολανθήκοτος τοῦ φύλλου πληρωμήν
καὶ τέλος δὲ αἱ πρόξεις του δὲ ξένους μέρα καρδος...
Είπα... Γεωγρος Σουρῆς, ιππότης τοῦ Σωτῆρος.

Θεομάτισσαν συγχαρητήρια καὶ δὲ Ρωμαϊκός μας στέλλει
εἰς τὸν γνωστὸν καὶ ἀριστὸν τεχνίτην Κουσουρέλη

Ο Ρωμαϊκός γνωστὸν σᾶς κάνω—πᾶς στὸ σητῆι μου ἀνέβη,
στὴν Νεάπολιν διάπανο—καὶ δέ τοῦδε συνορεύει
μὲ ξενοδοχεῖον Σεύθη, —δέσδ' στὸ λαδί τρεῖς στὸ ξύδι,

διὰ τὸν πολυέλαιον τὸν ἀργυροῦν ἐκεῖνον,
ποῦ δὲ σταλῆ μετὰ πομπῆς μεγάλης εἰς τὴν Τήνον.
Δὲν είναι πολυέλαιος ἐκ τῶν συνεύθισμένων
καὶ παμψήφει βραβεύεται μετὰ πολλῶν ἐπανων.

*Αυτίκριν τοῦ γνωστοῦ ναοῦ τὸν δύο Θεοδώρων
τοῦ Ζηνικᾶ εὐθύλεκται λευκός καὶ μαύρος οἶνος,
ἀνελέντων τῆς θλίψεως καὶ νόσους διαφρόσων,
ποῦ διαδέται τὰς ψυχάς τὸ μάλιστα εὐθρόστων.
Ἐμπρός λοιπὸν *τοῦ Ζηνικᾶ ἐν καθαρῷ καρδίᾳ,
ἐκεῖ ζωὴ καὶ χρώμα καὶ χρόμα καὶ εὐθοία.

*Εξέλιξις τοῦ Ναυτικοῦ τῶν παλαιῶν *Ελλήνων
τοῦ Ζηνικῶν τέλε λά Γκραβίζε, τοῦ πρώτου πυραὶ Γάλλοις...
τὸ ἔκαμπτον οἱ πρόνοιον εἰς τὸν καιρὸν ἐκείνον
τὸ περιγράφει δὲ Γκραβίζε μετὰ σπουδῆς μεγάλης.
Βεβλίον περιστούδαστον τοῦ Ναυτικοῦ μας κλάδου,
ἀριστὴ δὲ μετάφραστος τοῦ Κωνσταντίνου Ράδουν,
σπανίου νέου ἀληθῶς μὲ πνεύμα προκομένον,
διό καὶ οὗτος κρίνεται ἀντίδιος ἐπανων.

Τοῦ νέου Ταγκοπούλου οἱ πρώτοι πρότοι στήχοι...
καὶ οὐδές πρέπει μνεῖς ἐν τῷ Ρωμαϊκῷ νὰ τύχῃ...
Τι στίχον ἀφθονία καὶ πλούτος περισσοῦ!
οἱ Μούσαι μειδῶσαι καὶ τούτους δεσμούν,
πόρογεται δὲ μέλλον δ ψάλλων νεοσσούς,
διόπερ καὶ βραβείον λαμβάνει ἀργυροῦν.

Τῆς γνωνικῆς σημαντικῆς τὰ μάλιστα Ιστορία,
ποῦ τὴν ἐκδέσι τοῦ Παρέν ή μεμονίθηκε κυρία.
Καὶ διλό τεχνος καὶ αὐτᾶς κομψότερης εὔτεντασθη
καὶ οὗτος ἐκτελέροντας τὸν καιρὸν οἱ πάσοι,
διόπερ συγχαίρει καὶ δὲ Ρωμαϊκοὶ μετ' ἀληθῶς χαρᾶς
καθδρόν εἴτενον χειρὸς καθ' διλα γλαυφυρᾶς.

*Ο φίλος μας *Ιωακείμ, τούπικλην Βαλαβάνης,
οὐδεμάτις φειδώμενος θυσίας καὶ δακράνης,
εἰς τὴν *Ελλάδος κατ' αὐτᾶς σαγγέλει δὲ κοινὸν
πῶς *Βγάζε τάναγνωματα τῶν Μικνασιανῶν.
Πειρεγοι πραγματικῶς καὶ γλαυφυροὶ σελίδες,
κοιδ δὲ αὐτᾶς ωμίησαν καὶ ζεν' ἐφημερίδες.
Τὸ τεχνος χαριστάτον, κομψότατον, ποικίλον,
δὲ ἀπαριστοῦν δὲ γίγνεται ἐκ δεκαπέντε φύλλων
δύο δραχμαὶ μὲ συνδρομῆ καὶ εἰς μεγάλον στήμα,
οἱ πάντες δὲ συνδρομηται δὲ γίνουν παραχρήμα.

μὲ Χημετίον, μὲ μιλιά μάνδρα, —μὲ μεγάλη οικοδομή,
καὶ μιλά χήρα δίχως δάνδρα —πούταν ἄλλοι μαμη.